

Аничка (мълчи)

Боровъ

Ти сама казвашъ, че Борисъ е добъръ. Добъръ е, и азъ виждамъ. Да оставимъ на- страна, че е богатъ. А да си обезпеченъ мате- риално на това време — то е най-важното. Какво има да мислишъ тукъ? Защо не си се съгласила?

Аничка (мълчи)

Боровъ

Кажи. На баща си трѣбва да кажешъ.

Аничка (съ болка)

Не мога... Тате, има причини. Не мога да приема предложението на Бориса. О, не, не! Борисъ самъ не би се съгласилъ, ако... Тате, не настоявай! Азъ сама ще ти обясня всичко. Сега не мога да ти кажа.

Боровъ

Не можешъ?

Аничка

Не, тате.

Боровъ (разхожда се; мълчи)

Добре, добре... Добре. Азъ не ти се бър- камъ. Ти знаешъ, че още отъ малка не съмъ